

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 146

A. TITEL

*Verdrag betreffende plaatsing van zeelieden, 1920 (Verdrag Nr. 9
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
in haar tweede zitting);
Genua, 10 juli 1920*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 28 augustus 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 403.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 28 augustus 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 403. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 13 januari 1923 (*Stb.* 12) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde, in de tweede zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende de plaatsing van zeelieden.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid AALBERSE, de Minister van Koloniën DE GRAAFF en de Minis-

ter van Justitie HEEMSKERK. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1921/22 — 371; Bijl. *Hand.* II 1922 — 71; Bijl. *Hand.* II 1922/23 — 71; *Hand.* II 1922/23, blz. 37 t/m 41; Bijl. *Hand.* I 1922/23, blz. 22 en 123; *Hand.* I 1922/23, blz. 129.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 12 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

~~Zweden~~	27 september 1921
~~Noorwegen~~	23 november 1921
~~Finland~~	7 oktober 1922
~~Japan~~	23 november 1922
~~Estland~~	3 maart 1923
~~Bulgarije~~	16 maart 1923
~~Polen~~	21 juni 1924
~~Italië~~	8 september 1924
~~België~~	4 februari 1925
~~Duitsland ¹⁾~~	6 juni 1925
~~Australië~~	3 augustus 1925
~~Griekenland~~	16 december 1925
~~Letland~~	3 juni 1926
~~Frankrijk~~	25 januari 1928
~~Luxemburg~~	16 april 1928
~~Cuba~~	6 augustus 1928
~~Zuidslavië~~	30 september 1929
~~Roemenië~~	10 november 1930
~~Spanje~~	23 februari 1931
~~Uruguay~~	6 juni 1933
~~Columbia~~	20 juni 1933
~~Argentinië~~	30 november 1933
~~Nicaragua~~	12 april 1934
~~Chili~~	18 oktober 1935
~~Nieuw-Zeeland~~	29 maart 1938
~~Denemarken~~	23 augustus 1938
~~Mexico~~	1 september 1939
~~Nederland~~	9 januari 1948

¹⁾ Op 16 december 1951 heeft de Bondsrepubliek Duitsland aan het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld, dat de Bondsrepubliek zich gebonden acht door zeventien Arbeidsverdragen die door het Duitse Rijk waren bekrachtigd, waaronder het onderhavige (Vgl. de bekendmaking van 5 juni 1952 in het Duitse „Bundesgesetzblatt“ van 28 juni 1952, nr. 11).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge de artikelen 13 en 14 op 23 november 1921 in werking getreden voor Zweden en Noorwegen. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 14 in werking getreden op de aldaar aangegeven data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 9 januari 1948 en voor de Nederlandse Antillen op 5 augustus 1957 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 11 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door Denemarken op 23 augustus 1938 ongewijzigd toepasselijk verklaard op de Fär Öer.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 5 augustus 1957 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas accepte, sans modification, au nom du Gouvernement des Antilles néerlandaises, les obligations de la Convention (no. 9) concernant le placement des marins, 1920, adoptée à Gênes le 10 juillet 1920.

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas ne peut pas encore envisager la possibilité d'accepter au nom du Surinam les obligations de cette Convention, en considération du fait que le nombre des marins qui peuvent être placés à bord des navires est minime et que par conséquent cette Convention est d'une importance si restreinte pour le Surinam qu'il n'a pas été jugé utile d'établir des dispositions légales à ce sujet.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden aanvaardt ongewijzigd namens de Regering van de Nederlandse Antillen de verplichtingen van het op 10 juli 1920 te Genua aangenomen Verdrag (Nr. 9) betreffende plaatsing van zeelieden.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen om de verplichtingen van dit Verdrag namens Suriname te aanvaarden, gezien het feit, dat het aantal zeelieden dat aan boord van schepen kan worden geplaatst minimaal is, en dat dit Verdrag dientengevolge voor Suriname van dermate geringe betekenis is, dat het treffen van wettelijke bepalingen terzake niet nodig wordt geoordeeld.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 10 juli 1920 en afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1921/22 — 371, *Stb.* 1923, 12 en *Stb.* I 403, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 592. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 130 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

Voor het op 28 november 1919 te Washington aangenomen Verdrag betreffende de werkloosheid, 1919 (Arbeidsverdrag Nr. 2), naar welk Verdrag in de preambule van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1957, 141.

Alvorens tot bekrachtiging van het Verdrag door Nederland kon worden overgegaan, moesten enige wijzigingen worden aangebracht in de bepalingen welke in Nederland in deze materie van toepassing zijn. Zulks is geschied bij de Wet van 29 november 1930 (*Stb.* 433) houdende regeling met betrekking tot de arbeidsbemiddeling. Deze Arbeidsbemiddelingswet 1930 is gewijzigd en aangevuld bij het Besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken van 24 september 1940 (*Verordeningenblad* 1940, nr. 166) en bij Koninklijk besluit van 17 juli 1944 (*Stb.* E 51).

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.